

[Rahbæk Møller]

end 4 medlemmer eller tidligere medlemmer af sin egen folketingsgruppe. Jeg håber ikke, at den nuværende minister vil fortsætte den praksis – ikke fordi der var noget galt med de medlemmer, der er udnævnt, men jeg tror ikke, de kan levere det tilstrækkelig kritiske modspil til bestyrelserne og direktionerne, som der ofte har været brug for. Faktisk vil jeg sige, at jeg tror, at en fru Kirsten Jacobsen ville gøre god fyldest i mange af disse bestyrelser. Hun ville netop kunne levere det kritiske modspil, der er brug for. Under den tidligere minister kunne det naturligvis ikke lade sig gøre at få fru Kirsten Jacobsen udnævnt, men jeg skal da gerne opfordre den nuværende minister til ved kommende lejlighed at sørge for at få fru Kirsten Jacobsen ind.

Men som sagt: Selve lovforslaget kan vi ikke støtte.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Først vil jeg da gerne kvittere for tilliden. Jeg ville jo nok være noget af en havkat i et hyttefad, og det er faktisk også sådan nogle, der egentlig burde sidde i bestyrelserne. Det har hr. Rahbæk Møller jo helt ret i. De dér partivenner, som bare sidder og logrer med halen, har man jo ikke megen gavn af. Det eneste, samfundet har ud af det, er, at der skal ofres en masse penge på nogle løncheck til dem hvert år.

Det er også grunden til, at dette lovforslag er genfremsat. Det er ikke, fordi vi ønsker at genere Folketinget den ene gang efter den anden og få det samme forslag stemt ned. Nej, det er, fordi der, da debatten blev rejst sidste gang, var et flertal her i Folketinget, som var enig i i hvert fald en del af det, jeg sagde. Vi ønskede principielt disse bestyrelsesmedlemmer ud, men vi sagde: Skal de endelig være der, skal de i det mindste gøre gavn for de penge, de får. Og så skal det være nogle mennesker, hvorom man ved, at de vil give bestyrelsen det kritiske modspil, der er brug for. Så skal de kunne melde tilbage til ministeren, når der er noget galt. Og det sagde vi på baggrund af et svar, vi fik om, at i fem år var der ikke nogen af dem, der havde gjort brug af nogen som helst af de rettigheder, de havde.

Selv om man har vedtaget, at disse bestyrelsesmedlemmer også skal ind i forsikrings-

skaberne, skal vi nok stille ændringsforslag – det er bare til beroligelse – så der bliver overensstemmelse mellem dette lovforslag og de principielle synspunkter. Når de alligevel skal sidde med de samme rettigheder og forpligtelser – det er det, den nye industriminister lige har sagt – er det ligegyldigt, om det er den tidligere industriminister eller den nuværende industriministers venner, der sidder der. Så er det kun nogle mennesker, der sidder for at få et velbetalt ben, og de giver befolkningen en falsk tryghed. Det er nogle vagthunde, som hverken har kløer eller næb, ører eller mund.

Lone Dybkjær (RV):

På baggrund af fru Kirsten Jacobsens sidste udtalelser vil jeg godt vove den påstand, at fru Kirsten Jacobsen ikke kender alle dem, der sidder i bestyrelserne, og heller ikke, hvad de udfører af arbejde – sagt i al stiltfærdighed.

Jeg skal så starte med at sige, at Det Radikale Venstre ikke støtter det af Fremskridtspartiet fremsatte lovforslag. Men når det er sagt, synes jeg, der er god basis for, at vi diskuterer de offentlige repræsentanters rolle.

Sådan som det er i øjeblikket, er der ingen tvivl om, at de udøver nøjagtig de samme funktioner som de øvrige bestyrelsesmedlemmer, idet vi har en eller anden mening om, at de offentlige repræsentanter naturligvis i særlig grad varetager samfundsinteresser, som jo ikke er specielt defineret. Jeg synes derfor, der er behov for en nærmere drøftelse af, hvordan sådanne samfundsinteresser – hvis man mener, det er det, der skal være vores overordnede syn – kan varetages.

Den tidligere industriminister indkaldte til et seminar. Jeg var selv tilhænger af, at der blev arrangeret et sådant seminar. Jeg havde nok en eller anden forestilling om, at der var behov for en lukket drøftelse af de problemer, der rejser sig rundt omkring, når offentlige repræsentanter sidder med i bestyrelserne. Og jeg vil egentlig derfor opfordre industriministeren til at prøve på at tage en nærmere kontakt med nogle offentlige repræsentanter – hvordan industriministeren ønsker at udvælge dem, skal jeg ikke blandé mig i – men sådan, at man under helt fortrolige former prøver at få en drøftelse af, hvad man kunne forestille sig at de offentlige repræsentanters rolle skulle være, hvilken indsigt de får, hvor de rent faktisk kan